

Határtalanul kirándulás a Felvidékre Szlovákiában

Iskolánkban második alkalommal adtunk be sikeres pályázatot a Határtalanul Programra. Az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő által meghirdetett pályázaton 2397800 Ft vissza nem térítendő támogatásban részesültünk.

Idén június 3-6-ig a Felvidékre utaztunk. 40 diák és 4 tanár vett részt a kiránduláson.

Az előkészítő órákon a gyerekek megismerkedtek a Felvidékkel, a határontúltság okait átismételtük, melyre kiselőadás keretében készültek fel. Megvizsgáltuk a határontúli magyarság arányát, helyzetét, Szlovákia nemzetiösszetételét. Külön foglalkozáson beszéltük meg együtt a toleráns viselkedés alapelveit, alkalmazásukat. Itt sok kérdésre kaptak választ és

fogalmazták meg, hogy minél elfogadóbbak legyenek a határon túl élő magyarokkal.

1. nap

Izgatottan vártuk az indulás napját. Reggel 7 órakor indultunk Isaszegről az iskolától. A búcsúzkodás után a Parassapusztai határátkelő felé vettük utunkat. A határ átlépése után első megállónk Léva volt, ahol találkoztunk az idegenvezetőnkkel. A kölcsönös üdvözlés után megtekintettük a Lévai várat és a Dobó-kastélyt.

Ezután Selmecebányára vettük az irányt. Itt bányalátogatás várt ránk. Egy film megtekintése után megkaptuk a védőfelszerelést és elindultunk a bányába. Nagyon érdekes képeket és előadást kaptunk a bányászat múltjáról és jelenéről. A vidék jelentős bányászati lehetőségeiről. Végtelennek tűnt a séta a szűk

járatokban és meglepetésként megtapasztalhattuk a régi állapotokat is a bányászat közben.

Selmecbánya látványosságait is meglátogattuk. A Leányvár kastélyt is megtekintettük, melyhez számtalan magyar monda fűződik. A kastélynál felolvasást tartottunk Lovik Károly: A leányvári boszorkány című regényéből.

Következő állomásként Besztercebányára vezetett az utunk, ahol a főtéren megnéztük a nevezetességeket és felidéztek Mikszáth egyik legérdekesebb és legnépszerűbb könyvét a Beszterce ostromát. Mivel ebben a műben szereplő helység Besztercebányával

azonos, s részben itt játszódik a mű cselekménye felolvastunk egy részletet. Hűsítő fagyizás következett és indultunk tovább.

Két és fél órás utazás után, amikor is megcsodálhattuk a Tátra magaslatait, érkezünk meg Iglóra a szálláshelyünkre. Kellemes helyen fekvő síszállás adott otthont számunkra 3 éjszakára. A szobák elfoglalása után megvacsoráztunk és a gyerekek elmondtuk, hogy szobánként fognak csapatokat alkotni és útinaplót írni a látott és átélt eseményekről. A leírások mellé rajzokat is készítettek. Az első napon „határtalanul” elfáradva, de sok élménnyel gazdagabban tértünk nyugovóra.

2. nap

A második napon először a Dobsinai-jégbarlanghoz látogattunk el. Először felkapaszkodtunk a barlang bejáratához. Ezután egy másik magyar csoporttal jártuk végig a csodálatos jégképződményekben gazdag barlangrendszert, rendhagyó földrajzórá keretében.

A következő megállónk Betlérben az Andrassy kastély volt. Itt megcsodálhattuk az eredeti berendezést és megismerkedhettünk az Andrassyak történetével bő egy óra alatt. A kastélyban engedélyt kaptunk egy közös fotó elkészítésére is.

Ezután Rozsnyó nevezetességeinek megrajzolt térképen élőhol jártunk és még hova fog volt.

következett. A város megtekintése után egy az aszfaltra „bábuk” segítségével felidéztük, vezetni az utunk. Nagyon ötletes

Sajnos a Krasznahorkai várnál csak fényképet tudtunk készíteni, mert a vár a 2012-es tűz után még nem látogatható, de felidéztük, hogy itt játszódik Jókai Mór: Lőcsei fehér asszony című regényének egy része.

Második nap végén a Szlovák Paradicsom déli részén ejtettünk egy rövid sétát a Dedinky tónál. Ezen a napon még „határtalanabban” elfáradtunk, de a gyerekek még összeállítottak egy TOTÓT, az aznapi kirándulások látnivalóiból, melyet az utolsó napon egy másik szoba csapatával kicserélve töltöttek ki. Igen érdekes kérdések születtek.

3. nap

A következő nap a Szepességét jártuk körül. Először a szállásunknak otthont adó Iglót néztük meg. Megkongattuk a kívánságharangot is egytől-egyig.

Majd Lőcse és a Szent Jakab templom következett. Megcsodáltuk a világot

legmagasabb gótikus stílusú oltárát, amely a későgótikus stílusban munkálkodó híres Lőcsei Pál mester műve. Az oltár 18 m 62 cm magas. A Szűz Mária szobornál a gyerekek elénekelték Bene Zsuzsi néni vezényletével a

Boldogasszony Anyánk című ősi népi himnuszt, mely

nagyon szépen hangzott a hatalmas templom falai között. A városháza előtt kiselőadás keretében ismerkedtünk Lőcsével és két író Mikszáth és Jókai műveivel, melyek a városról szóltak. Egy-egy részletet is felolvastunk a

regényekből.

A Szürke gejzírjénél

Jártunk a szepesség egyházi amit a térség „kis

Szakáll mésztufa domb „pancsoltunk” a hús vízben. Szepesváralján, megnéztük központját, Szepeshelyet, Vatikánjának“ is neveznek. Felfedeztük Szepes várát. Utunkat a Szlovák

Paradicsom északi részén a Hernád folyóhoz tett sétával és az idegenvezetőnk által vezetett „Ki mit tud?” kérdés-felelettel zártuk.

Az utolsó napon nem nagyon akaróztott összepakolnunk és elindulni. Ismét hosszú utazás várt ránk. Nagyrőce, Jolsva, Hizensnyó és Rimabánya települések érdekességeivel ismerkedtünk a buszról idegenvezetőnk segítségével. Jolsván megálltunk a Koháry-Coburg kastélynál, ami sajnos nagyon elhanyagolt állapotban volt.

Megérkeztünk Bátákára, ahol iskolalátogatáson vettünk részt. Nagyon szép környezetben van az iskola. Ízelítőt kaptunk az iskola életéből. Ezután az

összetartozás napja alkalmából/ igaz 2 nappal megkésve/ egy rövid megemlékezést tartottunk a diákoknak, amit érdeklődéssel figyeltek. Beszélgettünk arról, ők hogyan emlékeznek ezen a napon. Ezután tanulóink ismerkedtek a bátikai gyerekekkel és átadtuk szerény ajándékainkat is.

Utolsó megállónk Rimaszombaton volt. Itt városnéző sétánk alkalmával tiszteletünket ejtettük az egykori megyeszékhely szülötteit ábrázoló szobrok, emléktáblák előtt.

Megnéztük Tompa Mihály és Petőfi szobrát, a városházát és a Keresztelő Szent János templomot. Egy kis bevásárlás után szomorúan mégis a hazaérkezés izgalmával szálltunk buszra, hogy megkezdjük utunkat hazafelé.

Az értékelő napon 3 tanuló idegenvezetést tartott az általuk legérdekesebbnek tartott programokról az iskola diákjainak és kollégáinknak. Az útinapló segítségével elkauzoltuk őket a kirándulásunk helyszíneire, miközben kivetítőn láthatták az elkészült képeket.

Ezután térképen megjelölték merre jártunk. Csodálkozva tekintettek a bejárt útvonal hosszára, és a megtekintett helyek sokaságára.

Ezen az alkalmon hangot adhattak benyomásaiknak, élményeiknek és megbeszéltek a kirándulás jelentőségét

A szülők és az stb. folyamatosan facebook oldalán, hogy

A gyerekek tapasztalataink alapján életre szóló élményben Kijelenthetjük, hogy

is.

iskola tanulói, ismerősök követhették az iskola hol járunk.

visszajelzései és saját elmondhatjuk, hogy egy volt részünk. lesz még miért visszatérni.